

Jelgava

JELGAVAS
PILSĒTAS
BIBLIOTĒKA

IEPAZĪSTAM SAVĒJOS

“Man patika tas grāmatu gaiss...”

Saruna ar Komplektēšanas un apstrādes nodaļas
bibliotekāri **Maiju Godeli.**

Kā tu izvēlēties bibliotekāra profesiju? Vai tas bija bērnības sapnis?

Bērnībā es pat nezināju, ka ir tāda bibliotekāra profesija. Mans sapnis bija kļūt par skolotāju. Man patika lasīt grāmatas. Lasīju tolaik pieejamās. Mīļākās bija vecmamma dāvinātās Annas Sakses „Pasakas par ziediem”. Ļoti patika Aleksandra Puškina pasakas.

Pirmās grāmatas, kas Maijai visvairāk iepatīkās bērnībā, bija A. Sakses „Pasakas par ziediem” un A. Puškina pasakas.

Pēc vidusskolas tālāk mācīties nedejos, jo bija jāsāk strādāt. Mana mamma, kura smagi strādāja kolhozā, bija dzirdējusi, ka bērnu bibliotēkā Jelgavā vajag darbinieku, tādēļ teica: „Nav ko dubļus brist, ej strādāt bibliotēkā!” Tā es devos uz bērnu bibliotēku. Bērnu bibliotēkas ēka tolaik atradās Raiņa parkā, sevišķu patiku tā neradīja. Mājai bija smagas durvis, šaura, drūma kāpņu telpa, tur bija ļoti auksti pat vasarā. Uzkāpusi otrajā stāvā, drebošu sirdi vēru durvis. Mazā, saspiestā istabiņā stūrī pie galda strādāja darbinieks. Viņš mani nosūtīja pie vadītājas. Taustoties pa tumšu, šauru eju gar grāmatu plauktiem, tos pat neapskatīju. Vadītāja, liela auguma sieviete sarkanām lūpām, uzdeva man dažādus jautājumus, starp tiem arī, vai protu krievu valodu. Atbildēju, ka skolas mācību programmas līmenī protu. Mani pieņēma darbā. Tā sākās mana iepazīšanās ar bibliotēku un darbs tajā vairāk nekā 40 gadu garumā. Laikam tā tam bija jānotiek, ka es nokļuvu šajā vidē un satiku cilvēkus, kurus ar pateicību un laipnu vārdu pieminu šodien, - Dzidru Grosu, Tatjanu Kučerovu, Anitu Kroni, Elgu Cīruli, Līviju Jakštu, Laimu Ozoliņu, sevišķi Saimu Tahirovu, kuras ievadīja mani darbā, palīdzēja un atbalstīja. Pēc dažiem gadiem pabeidzu Rīgas Kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu. Stājos Latvijas Universitātē, bet izkritu iestājeksāmenā savā mīļākajā mācību priekšmetā - vēsturē. Vēlāk mācīties tālāk ģimenes apstākļu dēļ nesaņēmos.

Tavas dzīves pirmā bibliotēka?

Mana pirmā bibliotēka bija Svētes pamatskolas bibliotēka, kur ņēmu lasīt krāsainas bilžu un pasaku grāmatas. Retu reizi apmeklēju Svētes pagasta bibliotēku. Atceros, ka tā bija ļoti maza un samērā piebāzta telpa, kas bieži bija slēgta, bet man patika tas grāmatu gaiss un pati

bibliotekāre. Viņa bija jauna, izskatīga, laipna sieviete ar skaistu frizūru. Tas man, mazai meitenei, likās sievietes ideāls un atstāja iespaidu.

Kas tev savā darbā visvairāk patīk?

Sākumā man ļoti patika strādāt ar bērniem. Tad arvien vairāk ieinteresēja jaunumi grāmatu pasaulē, izkārtojums plauktos, izstāžu veidošana un citas lietas, kas saistītas ar grāmatu pasauli.

Bibliotēkā Maijai vienmēr prieku sagādā tieši bērnu apkalpošana.

Vai ir kādi darbi bibliotēkā, kurus tu dari nelabprāt?

Tā ir fonda pārvietošana no vienas vietas uz citu, smagumu pārnēsāšana un grāmatu pārkārtošana. Nepatīkama ir arī inventarizācija un trūkstošo grāmatu meklēšana tās noslēgumā.

Kā laika gaitā mainījušies tavi pienākumi?

Darba gaitu sākumā mans galvenais uzdevums bija lasītāju apkalpošana. Ar roku bija jāraksta lieli formulāru blāķi, dažkārt tos pat ņēmu uz mājām. Tāpat bija jāraksta garumgarie norakstīšanas akti, jāsvītro norakstītie eksemplāri no kataloga kartītēm. Tas aizņēma daudz laika. Tagad, pateicoties automatizācijai, dažu minūšu laikā ar pāris klikšķiem var visu pierēģistrēt. Šodien pie lasītājiem uz mājām neejam, visiem ir telefoni un e-pasti. Arī grāmatu norakstīšanā viss notiek citādāk. To var paveikt daudz īsākā laikā, ar datora palīdzību padarām tos pašus darbus ātrāk un precīzāk.

Kādi ir lielākie izaicinājumi, ar kuriem tev līdz šim nācies sastapties tavā darbā?

Lielākais izaicinājums, par kuru es sākumā nepavisam nebiju sajūsmā, bija uzdevums lasīt priekšā cilvēkiem ar redzes traucējumiem. Kopā ar kolēģi Inesi šo darbu uzsākām ar nedrošību un satraukumu. Tomēr esam apmierinātas un priecīgas par paveikto. Tas arī ir viens no maniem lielākajiem izaicinājumiem, kas pašlaik jau sagādā gandarījumu.

Vai ir viegli strādāt par bibliotekāri? Zināšanas, prasmes, iemaņas, rakstura īpašības, kuras noder tavā darbā?

Strādāt noteikti nav viegli, jo nepārtraukti aug prasības, rodas daudz jaunu darba virzienu, ienāk arvien jaunas tehnoloģijas. Jāspēj tikt līdzī visam jaunajam. Tas ir sarežģīti, bet interesanti, jo nav laika iesūnot.

Par ko tu varētu strādāt, ja nebūtu bibliotekārei?

Ja nebūtu nokļuvusi bibliotēkā, tad laikam strādātu kādā stādu audzētavā vai dārzniecībā, kur koptu puķes, kokus. Man patīk eksperimentēt dārza darbos, interesē jauni, neredzēti augi.

Kas darbā iepriecina, sagādā gandarījumu?

Gandarījumu sagādā labi padarīts darbs, kolēģu un draugu atbalsts un sapratne. Prieks ir tad, ja lasītājs aiziet apmierināts. Laime ir bērnu un mazbērnu veselība un labklājība. Priecājos par skaistu laiku un to, ka dārzā viss labi aug. Dzīvi interesantu un aizraujošu padara ekskursijas un pieredzes braucieni, kas pozitīvi uzlādē tālākiem ikdienas pienākumiem.

Ko tu pastāstītu nezinātājam par bibliotēku mūsdienās?

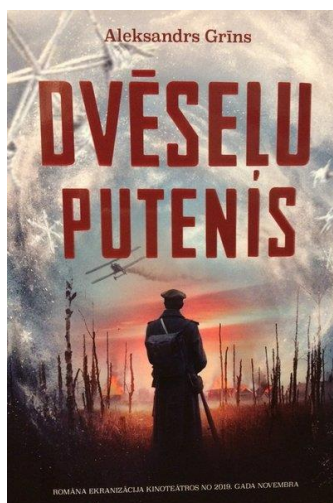
Es uzsvērtu, ka tā ir vieta, kur var iepazīties ar daudzām interesantām un vajadzīgām lietām, iegūt bagātu un vispusīgu informāciju. Ja ir mīlestība un patīka pret grāmatu, tad šī ir īstā vieta, lai papildinātu zināšanas, asinātu prātu un patīkami pavadītu laiku.

Ko tu ieteiktu jauniešiem, kas vēlas kļūt par bibliotekāru? Ko novēlētu citiem bibliotekāriem?

Ja patīk lasīt un interesē grāmatas, ja saskarsme ar cilvēkiem nesagādā grūtības, nāciet droši uz bibliotēku, būs interesanti!

Grāmata, kuru tu iesaki izlasīt citiem? Vai ir kāda grāmata, kuru, pēc tavām domām, noteikti vajadzētu katram izlasīt?

Es domāju, ka katram būtu vērtīgi izlasīt A. Grīna „Dvēseļu putenis.” Filma ir ļoti laba, bet noteikti ir vērts izlasīt grāmatu.

Maija iesaka izlasīt Aleksandra Grīna romānu „Dvēseļu putenis.”

Kā tu pavadi savu brīvo laiku?

Savu brīvo laiku labprāt pavadu dārzā. Man patīk dārza puķes, cenšos savas mīlākās puķes izaudzēt pati. Vasarā bieži dodos uz mežu. Protams, labprāt palasu grāmatu.

Vai tev patīk gatavot ēst? Ko tu liktu galdā, ja tev būtu jāpagatavo ideālas vakariņas?

Man nepatīk gatavot, daru to nepieciešamības pēc. Atsevišķos gadījumos izcepu kādu saldumu.

Tavas dzīves svarīgākās vērtības?

Mana prioritāte ir mana veselība, darbs, bērni un mazbērni.

Cilvēks, kurš atstājis uz tevi paliekošu iespaidu?

Vislielāko iespaidu ir atstājusi mana mamma. Ar viņas palīdzību es nokļuvu savā īstajā vietā dzīvē. Lielu ietekmi ir atstājuši daudzie darba kolēģi, ar kuriem nācies strādāt kopā pa šiem gadiem. Man arī šodien ir labas attiecības ar kolēģiem. Man tas ir svarīgi.

Kas tevi iedvesmo, kas palīdz dzīvot?

Mani iedvesmo labi padarīts un novērtēts darbs. Dzīvot palīdz atklāta, pozitīva attieksme kolektīvā. Prieku un enerģiju vairo ģimenes locekļi, kas mani saprot un atbalsta. Labu garastāvokli rada jauks laiks, spoža saule, skaista daba.

Tavs veselīgākais paradums?

Domāju, ka veselīgi ir darboties laukā, dārzā vai doties pastaigā uz mežu. To labprāt daru, kad vien ir brīvs laiks.

Kāds ir tavs mīlākais gadalaiks?

Mans mīlākais gadalaiks ir vasara.

„Brīvais mikrofons ” – iespēja pateikt kaut ko, pievērst uzmanību kādai aktualitātei, pateikt kādam paldies, kaut ko novēlēt.

Sargājiet sevi un sev tuvos cilvēkus, saprotiet un atbalstiet! Novērtējiet to, kas mums ir dots!

Ar Maiju sarunājās Komplektēšanas un apstrādes nodaļas vecākā bibliotekāre Anita Vecele.